

ganske faa Bemærkninger. Først vil jeg gerne udtrykke min Glæde over, at alle Partier i Udvalget har kunnet samarbejde og i Enighed kunnet tiltræde de nye Principper, som vi nu ved denne Lov fører ud i Livet. Vi har ogsaa kunnet blive enige om en hel Del Ændringer, der er omtalt af Ordførerne, og jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem. Personlig kunde jeg nok have Lyst til at opretholde § 35, men da jeg stod alene med dette Ønske og for øvrigt heller ikke kunde se, at der var nogen meget stor Ulykke i ikke at faa den med, har jeg givet min Tilslutning til Forslaget om at lade Paragraffen udgaa.

Efter min Mening forlader Lovforslaget Landstinget i en bedre Skikkelse end den, hvori vi modtog det. Her hentyder jeg i Særdeleshed til den Tilføjelse, som uden Tvivl vil komme ind ved Vedtagelse af Ændringsforslag Nr. 8 til § 18, hvorefter en Ægtefælle ikke maa pantsætte det fælles Hjem eller den Bolig, der tjener til Plads for Ægtefællernes Erhvervsvirksomhed, uden den andens Samtykke. Jeg kan ikke undlade at sige, at det har været mig en meget stor Glæde, at denne Ændring har kunnet vinde saa stor Tilslutning i Udvalget, idet Medlemmer af alle Partier har kunnet slutte sig til den, saa der i Virkeligheden kun var to Medlemmer, som ikke mente at kunne tiltræde den. Jeg er ganske overbevist om, at Kvinder over hele Landet med stor Glæde vil hilse dette Ændringsforslag, og i Særdeleshed vil den store Kvindeorganisation Dansk Kvindesamfund være tilfreds med det, vi her har faaet indsat i Loven. Gennem mange Aar har denne Organisation arbejdet paa at faa dette Forhold ændret og har fremsat sit Krav derom. Mit Parti har været meget ivrigt for at faa denne Sikring indført, og vi er glade for, at der er Udsigt til, at det vil ske. Man har jo udtalt Betæneligheder fra visse Sider. Jeg maa sige, at jeg har ikke rigtig kunnet forstaa Berettigelsen af disse Betæneligheder. Familieretskommissionen er jo dog ogsaa i sit første Forslag fremkommet med Forslag om, at Pantsættelse ikke maatte finde Sted uden begge Ægtefællers Tilslutning. Maa jeg i Parentes bemærke, at jeg synes, det er urigtigt at gaa ud fra, at en Hustru aldrig skulde kunne indse det berettigede i, at der optages et Laan i det fælles Hjem; det tror jeg, hun i visse Tilfælde meget vel vil kunne. I 1920 blev jo ogsaa Ægteskabsloven vedtaget i Folketinget med denne Bestemmelse, og naar vi indenfor Udvalget har haft to saa udmærkede Jurister, som er gaaet med dertil,

er det for mig en Borgen for det forsvarlige i det fremsatte Ønske. Jeg maa derfor paa det varmeste anbefale Tinget at stemme for Ændringsforslag Nr. 8 til § 18.

Da det var mig, der først fremsatte Tanken, dels ved første Behandling, dels i Udvalget, om, at den ene Ægtefælle skulde have den andens Samtykke for at kunne indgaa Kautionsforpligtelse, vil jeg gerne sige et Par Ord derom, til Trods for, at det er omtalt i Betænkningen. Det er ikke usædvanligt, at man i det praktiske Liv støder paa de ulykkelige Følger af indgaaede Kautionsforpligtelser, og mit Parti havde derfor meget ønsket at faa indsat en Bestemmelse i Loven, der, derved at den krævede begge Ægtefællers Samtykke, kunde have bremset den tidt højt letsindige Kautionering. Vi har drøftet Tanken indgaaende i Udvalget, og den har ogsaa vundet Tilslutning indenfor alle fire Partier, men ved en nærmere Forhandling viste der sig at blive Vanskeligheder, og disse mentes at være saa store, at vi maatte opgive Tanken om at fremsætte noget Ændringsforslag. Jeg er desværre ikke selv saa sagkyndig, at jeg personlig med nogen Sikkerhed kan udtale mig derom, men det blev fra sagkyndig Side paastaet, at det er umuligt at udskille det af os forstaaede Begreb Kaution fra den Kaution, der i Forretningslivet ustandselig benyttes i Form af Veksler. Som Følge deraf har jeg set mig nødsaget til at frafalde det paatænkte Ændringsforslag, men jeg kan ikke nægte, at jeg beklager det.

Jeg vil dernæst gerne anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslag Nr. 21 til § 57, der er stillet af Socialdemokraterne og det radikale Parti. Det forekommer os at være det eneste naturlige, at den længst levende Ægtefælle, naar der ingen Børn er, er Universalarving. Det er meget rigtigt, at det er nemt at faa oprettet gensidigt Testamente, men vi ved alle sammen, at det alligevel er de færreste, der opretter et saadant. Jeg har for ganske nylig oplevet et meget grelt Eksempel, hvor meget velhavende Forældre er kommet i Besiddelse af en Formue, som den efterlevende Enke i højeste Grad kunde trænge til, og det har bestyrket mig i Troen paa, at det vilde være en heldig Ændring at faa indført. Jeg skal atter indtrængende anbefale det høje Ting at stemme for dette Ændringsforslag. — Jeg anbefaler altsaa at stemme for alle de af Udvalget stillede Ændringsforslag og desuden for Ændringsforslagene Nr. 8, 9, 10 og 21.